զկարեւոր գործս, և Յունաց քակել և բառնալ զմիջնորմն, և շինել զայն տախտակամած 'ի նշանագրեալ տեղին, որ և արարին իսկ, և որոշեցաւ սահման տեղւոյն Յովսէփայ Արեմաթացւոյն։

Այլ իբրեւ ձեռնարկին Հայք կախել զշար կանթեղս 'ի մէջ կամարին, յորոյ վերայ լեալ էր վէճն եւ որոշեալ, Յոյնք արգելին զնոսա, թէ կամարն այն մեզ շնորհեցաւ, և Հայք եւս խափանեցին զշինութիւն նոցին. և 'ի բազմանալ բանից սկսան հարկանել զիրեարս, և 'ի վերայ հասեալ այլազգեացն որոշեալ հանդարտեցուցին զնոսա։ Իսկ հանդերձապետ Դատաւորին Եամանոփ՝ չոքաւ առ Դատաւորն և ամբաստան եղեւ զՀայոց, թէ զան հարին զիս և զոմանս 'ի Յունաց, ոչ հայեցեալ 'ի պատիւ տեառնդ իմոյ։ Լուեալ Հայոց զաղմուկն զայն առաքեցին զոմանս առ Դատաւորն և ծանուցին նմա թէ, Յոյնք դրժեալ խոստմանց իւրեանց յարուցին խռովութիւնս. և նա ասէ՝ ոմանք 'ի ձէնջ զան հարեալ են զհանդերձապետն իմ, սակայն արժանի է. զի ոչ եղաւ նա վերատեսուչ 'ի կողմանէ իմմէ և ոչ յազգէ իւրմէ. զի՞ փոյթ էր նմա մնալ անդ, իսկ նա կոծէր զանձն իւր թէ 'ի շնորհս տեառնդ իմոյ անպատիւ եղէ 'ի Հայոց, և Դատաւորն վարեաց զնոսա 'ի խաղաղութիւն. Թէպէտեւ Հայք ունէին իրաւունս գանկատելոյ, զի գտաւ 'ի ձեռս Յունաց ուրագ և այլ գործի շինուածոյ, որոյ վասն ազդ արարին Քաղաքապետին. զի և Յոյնք յառաջագոյն ամբաստան լեալ էին նմա։ Իսկ նորա սաստկացուցեալ զբան իւր յանդիմանէր զՀայս իբրեւ յանցաւորս 'ի գրգռելոյ գանձապետին իւրոյ, եւ յասել Հայոց թէ յանցաւոր Յոյնք են. ասէ՝ զան հարեալ էք զհանդերձապետ Դատաւորին, և նա բողոքէ զձէնջ. Թէպէտ յորդորեցի զնա 'ի խաղաղութիւն, այլ Դատաւորն ոչ լռէ, մանաւանդ 'ի կռուիլն ձեր եթէ լուեալ էին զօրաց և քաղաքացւոց, խուժէին 'ի ներքս յաւար և յափշտակութիւն, և ես լինէի յանցաւոր առաջի Կուսակալին։ Հայք ասեն՝ զայդ ամենայն խօսեցաք Դատաւորին, և նա դատապարտեաց զայրն, զի չէր օրէն գնալ նորա անդ։ Քաղաքապետն ասէ՝ զայս և զայն ոչ գիտեմ, այլ իբրեւ լուայ ըղշփոթն, ետու փակել զդուռն տաճարին, եդեալ 'ի նմա